

пръвъ погледъ трудно може да се познае, дали тя е прѣводъ отъ една хроника, или прѣдстави бѣлѣжки, основани на свѣденіята на повече хронисти. Като не можалъ да направи пръвото, г. И. е искалъ да възбуди илюзия за второто. Но много отъ онова, което е прѣдставено като прѣводъ, не се намира въ оригинала; докато отъ друга страна дѣйствиелниятъ текстъ на Таджуттеварих не е разбранъ и затова криво прѣведенъ. Само който е запознатъ съ турски езикъ, може да си прѣдстави, колко работа е вложена въ тия „бѣлѣжки.“ А затова ние още повече съжаляваме г. Ихчиева, поспеже трудътъ му е отишълъ напусто. Като не можемъ да допуснемъ, че това се дължи на незнание на езика, отъ който се прѣвежда, или пъкъ на неумѣние да се служи съ родния езикъ, ние съвѣтваме г. И. да бѣде въ бѣдещитѣ си работи по-внимателенъ, ако искрено желае да служи на нашата наука и да дава поне достовѣрни свѣденія на нашитѣ учени. Защото иначе ще е жалко за толкова положенъ трудъ, особено въ една областъ, дѣто достойнитѣ работници сж тѣй малко, а работата тѣй много и тѣй благодарна.

Д-ръ Ив. К. Димитровъ.

1111
 12
 9
 244
 09
 04
 2
 195
 222
 222